

cer, ser udvalget ingen grund til at ændre på denne vurdering.

Som det tidligere er påpeget, er Oregård imidlertid meget velkommen til at deltage i det eksisterende bevaringsarbejde på de ovenfor skitserede betingelser.

Spm. nr. S 371

Til kulturministeren (3/11 99) af:

Kaj Stilling (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at ændre den tilsyneladende mere og mere uholdbare situation, at de danske public-service stationer ikke får økonomisk mulighed for at sende danske internationale idrætsbegivenheder?«

Begrundelse

Et flertal i Folketinget har vedtaget, at de danske public-servicestationer (TV1 og TV2) skal have mulighed for at sende internationale idrætsbegivenheder, hvor Danmark er involveret.

Dette system bliver mere og mere udhulet på grund af de absurd opskruede priser, der efterhånden findes på markedet.

Det virker urimeligt, at danske licenspenge skal finansiere landskampen mod Israel den 13. november.

Derfor imødeses ministerens planer for at ændre denne praksis.

Svar (10/11 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Spørgsmålet om, hvilke programmer DR og TV 2 har økonomisk mulighed for at sende, afgøres af de to stationer selv inden for rammerne af licensen, som godkendes af Folketingets Finansudvalg. Generaldirektøren/den administrerende direktør har efter radio- og fjernsynsloven det daglige programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse, og kulturministeren har således ikke mulighed for at blande sig. Det er derfor op til DR og TV 2, hvordan de vil prioritere deres midler til programproduktion og -indkøb.

Hvad der vil ske i det konkrete eksempel med landskampen mod Israel, vides endnu ik-

ke. Ifølge bekendtgørelsen om udnyttelse af tv-retigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse kan Konkurrencerådet anmodes om en udtalelse om den rimelige markedspris på en sportsbegivenhed, som er opført i bekendtgørelsen. Så vidt jeg er orienteret, er Konkurrencestyrelsen i færd med at undersøge sagen.

Ad spm. nr. S 116

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tove Videbæk stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 695, lød således:

Til socialministeren (8/10 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre borgernes retssikkerhed på det sociale område herunder ved hjælp af klarere regler?«

Supplerende svar (28/10 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som også nævnt i mit foreløbige svar af 19. oktober 1999, siges det i begrundelsen for spørgsmålet, at retsgrundlaget på det sociale område er så dunkelt, at borgerne har brug for professionel hjælp for at kunne give et kvalificeret modspil til Ankestyrelsen, og at retsanvendelsen i ankesystemet på grund af få domstolsafgørelser på det sociale område ikke løbende bliver justeret.

I det foreløbige svar har jeg også kort redegjort for hensynene bag etableringen af Ankestyrelsen.

Den Sociale Ankestyrelse har nu fremsendt den redegørelse, som jeg omtalte i svaret af 19. oktober 1999.

Redegørelsen af 25. oktober 1999 vedlægges. (Ikke optrykt her).

I forbindelse med redegørelsen vil jeg godt fremhæve følgende fordele ved et særligt socialt administrativt ankesystem:

I sociale sager er det vigtigt, at myndighederne - såvel 1. instansen som klageinstansen - har mulighed for at foretage en helhedsvurdering, dvs. bruge samtlige de muligheder, som den so-